

Poslovni broj: 83. PpP-D-2629/14

REPUBLIKA HRVATSKA
PREKRŠAJNI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Avenija Dubrovnik 8

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Prekršajni sud u Zagrebu, po sucu Robertu Završkom, uz sudjelovanje Mirjane Šupljika-Svetic kao zapisničara, u prekršajnom predmetu protiv okrivljenika VLADIMIRA PERIĆA, zbog prekršaja iz čl. 32. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, čl. 15. Zakona o osobnoj iskaznici i čl. 17. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, povodom optužnog prijedloga PU Zagrebačke, II Postaje prometne policije pod brojem 511-19-45/5-P-570/14 od 16.10.2014.g., nakon provedenog žurnog postupka,

presudio je

Okrivljenik: VLADIMIR PERIĆ, [REDACTED]

kriv je

I što je dana 16. listopada 2014. godine oko 13,05 sati u Zagrebu, upravljao teretnim vozilom [REDACTED] krećući se Avenijom Dubrovnik u smjeru zapada, a dolaskom do raskrižja s Adamićevom ulicom nije se zaustavio na znak ovlaštene osobe – policijskog službenika, da se zaustavi na obilježenom parkirališnom prostoru, već je nastavio vožnju skrenuvši u Adamićevu ulicu, zbog čega je policijski službenik službenim motociklom krenuo za njim, da bi se okrivljenik nakon toga zaustavio na obilježenom parkirališnom prostoru sa zapadne strane kolnika Adamićeve ulice,

dakle, kao vozač motornog vozila nije postupio po zahtjevu izraženom pomoću znaka policijskog službenika,

čime je počinio prekršaj opisan i kažnjiv po čl. 32. st. 1. u vezi s čl. 32. st. 4. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (Narodne novine 67/08, 48/10, 74/11 i 80/13),

II što je iste prilike na zahtjev zakonom ovlaštene osobe – policijskog službenika, odbio dati na uvid svoju osobnu iskaznicu,

dakle, na zahtjev zakonom ovlaštene osobe odbio dati na uvid svoju osobnu iskaznicu, čime je počinio prekršaj opisan i kažnjiv po čl. 15. st. 1. u vezi s čl. 24. toč. 2. Zakona o osobnoj iskaznici (Narodne novine 11/02, 122/02, 31/06, 68/13),

pa mu se, na temelju citiranih propisa, utvrđuju
za djelo pod točkom I – novčana kazna u iznosu od 5.000,00 (pettisuća) kuna
za djelo pod točkom II – novčana kazna u iznosu od 4.000,00 (četirtisuće) kuna

te se temeljem čl. 39. st. 1. Prekršajnog zakona, okrivljeniku izriče

ukupna novčana kazna u iznosu od 9.000,00 (devettisuća) kuna

U izrečenu kaznu okrivljeniku se temeljem članka 40. Prekršajnog zakona (Narodne novine 107/07, 39/13 i 157/13) uračunava vrijeme za koje je lišen slobode od dana 16.10.2014.g. u 14,25 sati do dana 16.10.2014.g. u 19,45 sati, izjednačujući takvo oduzimanje slobode s 1 (jednim) danom zatvora i 300,00 (tristo) kuna novčane kazne, pa okrivljenik ima za platiti još 8.700,00 (osamtisućasedamsto) kuna.

Temeljem čl. 33. st. 10. Prekršajnog zakona (Narodne novine 107/07, 39/13 i 157/13) okrivljenik je dužan platiti novčanu kaznu u korist Državnog proračuna u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti ove presude, a u protivnom postupit će se prema odredbi čl. 34. Prekršajnog zakona. Novčana kazna plaća se pri ovom Sudu na adresi Avenija Dubrovnik 8, soba 104.

Temeljem čl. 152. st. 3. i čl. 183. st. 2. Prekršajnog zakona (Narodne novine 107/07, 39/13 i 157/13), sud upozorava okrivljenika da ako u roku koji mu je određen za plaćanje novčane kazne uplati dvije trećine izrečene novčane kazne, smatrat će se da je novčana kazna u cjelini uplaćena.

Temeljem čl. 139. st. 3. u vezi s čl. 138. st. 2. toč. 3. Prekršajnog zakona, okrivljenik je obvezan naknaditi troškove prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od 500,00 (petsto) kuna u korist Državnog proračuna, u roku od 15 dana po pravomoćnosti, a u protivnom troškovi će se naplatiti prisilno. Troškovi postupka plaćaju se pri ovom Sudu na adresi Avenija Dubrovnik 8, soba 104.

Temeljem čl. 182. toč. 1. Prekršajnog zakona

okrivljenik: VLADIMIR PERIĆ

oslobađa se od optužbe

da bi iste prilike u vremenu od 13,05 do 14,20 sati, omalovažavao policijskog službenika koji ga je zaustavio, a potom i ostale policijske službenike koji su pristupili na mjesto događaja, govoreći im da ne provode zakone kako pišu, a on ih sve jako dobro zna, da policijski službenik ne provodi i ne zna svoj posao,

dakle, da bi omalovažavao ili vrijeđao službene osobe prilikom vršenja službe, pa bi time počinio prekršaj iz čl. 17. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira (NN 5/90, 30/90, 47/90 i 29/94), kažnjiv po istom propisu,

Obrazloženje

PU Zagrebačka, II Postaja prometne policije pod brojem 511-19-45/5-P-670/2014 podnijela je dana 16. listopada 2014. godine optužni prijedlog protiv okrivljenika, zbog djela prekršaja činjenično i pravno opisanog u izreci ove presude.

Okrivljenik se odbio očitovati na navode optužnog prijedloga i odbio je dati obranu, navodeći da ne postoji nadležnost ovog suda nad njim za što je dokaz pravomoćni dokument naziva Objava o nepostojanju osobe valjano uruđbiran ovom sudu 24.07.2014.g. a čija se kopija nalazi u sudskom spisu zajedno s dokazom o uručenju. Nad njim ne postoji nadležnost

suda niti je na bilo koji način priznaje, odgovorno tvrdi pogotovo iz pozicije čovjeka koji nije nikome napravio ništa da bi ga se uopće moglo sudski tretirati na bilo koji način, a pogotovo u ovom slučaju.

Okrivljenik je dostavio ovom sudu u spis prigovor stvarne nenadležnosti i presliku objave o nepostojanju osobe. U prigovoru o stvarnoj nenadležnosti citira članak 17. Zakona o parničnom postupku navodeći da se nije upustio u raspravu o glavnoj stvari i da stoga iskazuje prigovor o stvarnoj nenadležnosti predmetnog suda. Prekršajni sud u Zagrebu je 24.07.2014.g. valjano zaprimio dokument naslova Objava o nepostojanju osobe. Objava u danom roku od 30 dana nije osporena, nije na nju uložen prigovor ili neslaganje, te je protekom 30-tog dana od dana uručenja postala pravomoćna i ne može se osporiti nikakvim pravnim sredstvima. Dokument istog naslova i sadržaja zaprimili su i ostali sudski entiteti, nakon čega okrivljenik nabraja sve sudove u RH, te entiteti Hrvatski Sabor, Ministarstvo uprave, Vlada RH, Policijska uprava zagrebačka, i Ministarstvo unutarnjih poslova, pod čiju nadležnost spadaju ljudi u ulogama policijskih službenika iz II postaje prometne policije, njih ukupno osmorica, uključivo ali ne ograničavajući se na Denisa Ramljaka koji je sudjelovao u njegovom uhićenju. Nitko od tih entiteta nije u danom roku od 30 dana osporio objavu niti su na istu uložili prigovor ili neslaganje. U skladu s paragrafom 5. Objave jasno je da ne postoji nadležnost bilo kojeg suda ili bilo kojeg čovjeka nad njim, a bez njegovog ovjerenog pristanka. Oni koji silom ili sredstvima prisile, a bez predhodno izloženih dokaza o postojanju ograničenja njegove slobode kako je navedeno u paragrafu 4. i 6. Objave, čine mu štetu te s njim sklapaju ugovor athezisonog karaktera kako je opisano u paragrafu 8. Objave, te će štetu platiti kako je to opisano u općim uvjetima poslovanja koji su sastavni dio Objave. Kako je **Robert Završki jasno rekao da nije upoznat** s Objavom neosporno jest da je ista uredno urudžbirana njegovom principalu, koji ga je iz njemu nepoznatih razloga propustio obavijestiti o istoj, čime njegova odgovornost ničem nije umanjena. Zbog ljudskog lica kojeg je pokazao prilikom susreta spreman je u ovom slučaju suspendirati opće uvjete poslovanja iz Objave za njega, na koji je iz neznanja pristao, također dajući mu dodatno vrijeme dok se konačno osobno odredi prema Objavi i prirodi odnosa koja iz nje proizlazi prema njemu, živom čovjeku, kako je obećao i obećanje izvršio dostavivši pravovremeno kopiju Objave. Također bi zamolio Roberta Završkog budući da ga je prvi puta vidio 16.10.2014.g. i budući da ga ne poznaje, da u dogovorenom terminu 27.10.2014.g. kod sebe ima neku ispravu ili dokument koji bi mogao pogledati, a koji dokazuje da on jeste ovlašten za obavljanje sudačke službe pod mandatom entiteta Prekršajni sud u Zagrebu. Predlaže da postupi u skladu sa svojom sviješću i savješću kao što to čine ljudi koji su spremni djelovati pod punom vlastitom odgovornošću. Audio snimku koju će zabilježiti tog datuma na prikladan digitalni medij, rado će mu ustupiti na zahtjev kao istovjetnu kopiju originala. Objava je jasna u svim svojim dijelovima i neosporna je činjenica da je pravomoćna i ne može se osporiti nikakvim pravnim sredstvima.

Odlučujući o okrivljenikovom prigovoru na stvarnu nadležnost ovog Suda sudac je utvrdio da je Prekršajni sud stvarno nadležan suditi u prvom stupnju za djela prekršaja koja su okrivljeniku stavljena na teret. Pri tom svoju odluku nije temeljio na odredbama Zakona o parničnom postupku na koje norme se poziva okrivljenik, već na odredbama Prekršajnog zakona (čl. 93., čl. 94., čl. 97., čl. 98. i čl. 102. citiranog Zakona). Kako u smislu čl. 97. st. 1. Prekršajnog zakona u Prekršajnom sudu odluke donosi sudac pojedinac, ako drukčije nije propisano tim Zakonom, sudac kojem je propisanom raspodjelom spisa predmet bio dodijeljen u rad bio je dužan i ovlašten postupati i provesti prekršajni postupak, a valja

napomenuti da na strani suca nije postojao niti jedan od zakonskih razloga za izuzeće nabrojanih u čl. 104. st. 1. i 2. Prekršajnog zakona.

Stoga je sudac nastavio sa žurnim prekršajnim postupkom i u istom pročitao i izvršio uvid izvješće o uhićenju, zapisnik od 16.10.2014.g., podnesak okrivljenika kojim prigovara stvarnoj nadležnosti zaprimljen na ovaj sud 23.10.2014.g., presliku prve stranice Objave o nepostojanju osobe iz koje je vidljivo da je ista zaprimljena na ovaj sud 24.07.2014.g., Objavu o nepostojanju osobe s prilogima, te saslušao kao svjedoke policijske službenike Denisa Ramljaka i Luku Roma.

Iz dokumenta pod nazivom „Objava o nepostojanju osobe“ je vidljivo da Vladimir Perić govoreći o sebi i koristeći termine: ja, čovjek, izvan prava, stvoren u biološkom ljudskom tijelu s muškim spolom izražava Objavu o nepostojanju osobe izjavljujući da potezom pera kako je i prijavljena prestaje postojati osoba Vladimir Perić raskidajući sve imaginarne veze između njega i ovog fiktivnog identiteta te njegovih stvoritelja. U daljnjem tekstu objave stoje sve bitne stavke vezane uz njega i njegovi opći uvjeti poslovanja ukoliko bilo koji entitet želi stupiti preko svojih subjekata u poslovni odnos s njim, čovjekom. Prekršajnom sudu u Zagrebu i svim institucijama kojima je isti podređen i nadređen izvire na javu, te obaveza principala obavijestiti svoje agente o ovoj objavi i obaveza je agenta obavijestiti svog principala o toj objavi. Primatelj objave ima rok od 30 dana od dana primitka iste da na temelju činjenica pismeno prigovori ili izrazi neslaganje s ovom objavom, te da istu pošalje na njegovu adresu preporučenom poštanskom pošiljkom. Istekom roka od 30 dana ova objava postaje pravosnažna, te se nikakvim pravnim sredstvima nakon isteka zadanog roka ne može osporiti. Nakon tog dijela slijede paragrafi od 1. do 9. u kojima okrivljenik iznosi svoju suštinu. Navodi da je bez njegove suglasnosti 11 dana poslije rođenja stvorena imaginarna osoba od strane subjekta, a navedena osoba stvorena je kao pravna fikcija za potrebe poslovanja u pravnom prometu. Osporava mogućnost da živi čovjek budi imaginacija pisana na komadu papira ili bilo kojem drugom nositelju podataka, navodi da nikada nije nikome dao suglasnost da ga naziva ili poistovjećuje bilo kakvim nazivom, a ukoliko bilo tko smatra da je on ikome dao svoju suglasnost, ovom Objavom povlači svaku ili bilo koju suglasnost da se njega čovjeka smatra ili oslovljava nazivima gospodin, osoba, građanin, državljanin, porezni obveznik, sudionik u prometu, dužnik, vojni obveznik, tuženik i slično. Sloboda koju mu je stvoritelj dao je ograničena jedino stvoriteljevim zakonima prirode, slobodom drugog čovjeka i pismenim ugovorima na koje je svjesno i svojevrijem stavio svoj jedinstveni pečat i autogram. Bilo koji drugi propisi i slično na njega se ne odnose sve dok ih nije prihvatio i ovjerio svoj pristanak, a sva tijela koja predstavljaju pravne fikcije se nalaze u hijerarhiji stvaranja ispod njega čovjeka, koji je sam izvor prava. Neograničeno je odgovoran za sva djela koja čini, te se obvezuje naknaditi svaku štetu nastalu njegovim djelovanjem drugom čovjeku ili njegovoj imovini. On kao čovjek ima isključivo izvorno pravo određivati i definirati tko on jest, te sve eventualne izmjene i dopune ovih paragrafa određuje samo on. Ništavna su sva druga mišljenja ili tumačenja, a svatko tko pokuša ugroziti njegovu slobodu ili kršiti bilo koji od ovih paragrafa čini mu štetu i to čini s potpunim znanjem i sviješću, svojim činjenjem pristaje na ugovorni odnos adhezionog karaktera s njim i snosi svu odgovornost i štetu koju će platiti prema cjeniku u općim uvjetima poslovanja koji je sastavni dio objave. Predmetnoj Objavi prileži Opći uvjeti poslovanja koji sadrže 7. paragrafa u kojima okrivljenik detaljnije opisuje uvjete ugovornog odnosa adhezionog karaktera, određuje visinu naknade koju je dužan platiti onaj tko mu nanese štetu, te cjenik u kojem u 32 točke opisuje razne postupke koji predstavljaju kršenje paragrafa Objave, te određuje visinu novčane naknade za takve postupke prema njemu. Objavi također prileži preslika rodnog lista

okrivljenika i izvotka iz matice rođenih, te potvrda KB „Merkur“ o rođenju živog muškog djeteta 07.01.1971. od strane Štefice Perić.

Policijski službenik Denis Ramljak ispitan kao svjedok naveo je da je predmetne zgrade u navedeno vrijeme bio sam u službi te je vršio nadzor prometa na Aveniji Dubrovnik kao policajac na motociklu. Ovdje nazočnog okrivljenika uočio je u prekršaju razgovaranja na mobitel tijekom vožnje. Odgovara da je isti upravljao vozilom Caddy dao mu je znak da zaustavi vozilo na slobodnom parkirnom prostoru kod Adamićeve ulice gdje se to može sigurno uraditi, ali on nije zaustavio vozilo. Nastavio je vožnju skrenuvši samoinicijativno u Adamićevu ulicu, a zaustavio se po njegovoj procjeni nekih 50 m dalje na parkirališnom prostoru. Prišao mu je i zatražio osobnu iskaznicu da vidi s kim ima posla, a on je to odbio. Zatvorio se u vozilu i ostavio samo staklo od prozora spuštено za nekih 5 cm. On je njega tražio njegovo ime i broj značke, te mu je on to dao, dok se on njemu odbio legitimirati. Kako nije izlazio iz vozila on je pozvao kolege iz svoje Postaje prometne policije. Okrivljenik je njemu govorio da ne zna zakone i da ne zna svoj posao, a kada su došli kolege sjeća se da se sličnim izrazima obraćao i njima, dakle govorio da ne zna zakone i posao. Na njegov poziv su prvo došli trojica kolega, a nešto kasnije i pomoćnik načelnika i vođa sektora. Odgovara da su kolege kojima se obraćao na ovaj opisani način pol. službenik Mario Sudar, Rom Luka i Franjo Knežević. Svjedok završno iskazuje da je okrivljenik oko sat i 15 minuta bio u vozilu odbijajući dati isprave, a pretpostavlja da ih niti ne bi dao da ga nije zvao netko iz njegove firme.

Okrivljenik je tijekom iskaza svjedoka iskazao da je došlo ukupno 8 policajaca, a daljnjih pitanja za svjedoka nije imao.

Policijski službenik Luka Rom ispitan kao svjedok naveo je da je navedenog dana bio u službi kao neposredni rukovoditelj ekipe na terenu i dobio je obavijest o situaciji kod križanja Avenije Dubrovnik i Adamićeve. Došao je na navedeno mjesto negdje oko 13,10 po njegovoj procjeni i tu je uz kolegu Denisa Ramljaka bila još jedna auto ophodnja s dvojicom kolega. Okrivljenik je sjedio u vozilu a prozor je bio otvoren po njegovoj procjeni nekih 5 cm. Predstavio se imenom i prezimenom i brojem značke i pokušao ostvariti komunikaciju. Okrivljenik se odbijao legitimirati, te mu je s mobitela citirao odredbe Pravilnika o postupanju policijskih službenika u dijelu koji se odnosi da se oni moraju legitimirati službenom iskaznicom. To je točno ali on mu je naveo da za to on mora izaći iz vozila i osobno se legitimirati. Još se sjeća da je govorio u smislu da on zna zakone, a da kolege ne znaju svoj posao te da zahtijeva da se drže zakona, što on svakako smatra da jesu. Sve to je trajalo nekih po njegovoj procjeni preko sat vremena kada je okrivljenik najzad izašao iz zatvorenog automobila i legitimirao se. Tada mu je i kolega pokazao svoju službenu iskaznicu i kolega Ramljak je nastavio postupati, a u službene prostorije su okrivljenika prevezli kolege s vozilom Knežević i Sudar.

Okrivljenik nije imao pitanja za svjedoka, a završno je iskazao da istekom prekluzivnog roka od 30 dana koji je ovom sudu dan za osporavanje dokumenta objava o nepostojanju osobe isti se ne može osporiti nikakvim pravnim sredstvima. Navedenu činjenicu nitko ne može promijeniti. Stoga predlaže da se Sud proglasi nenadležnim temeljem neospornih dokaza o nenadležnosti.

Nakon ovako provedenog postupka, analizirajući sve provedene dokaze, kako pojedinačno tako i u njihovoj uzajamnoj povezanosti, sudac je donio odluku kao u izreci ove presude.

Analizirajući Objavu o nepostojanju osobe, sudac nalazi da se radi o banalnom pokušaju da okrivljenik izbjegne nadležnost pravosuđa. Naime, Ustav RH se temelji na slobodnoj volji svih građana koja je izražena na slobodnim izborima, a svatko je dužan držati se Ustava i prava i poštivati pravni poredak Republike Hrvatske (čl. 5. st. 2. Ustava RH). Nikakav njegov akt, očitovanje ili objava ne može okrivljenika osloboditi obveze da poštuje pravni poredak države na čijem teritoriju nedvojbeno živi. Krajnje je nejasno koga bi Objava o nepostojanju osobe trebala obvezivati, te na koji način bi se osiguralo njeno izvršenje. Koncept kojeg okrivljenik pokušava iznijeti kroz svoju objavu je potpuno neživotan, neprovediv i neprihvatljiv. Dok okrivljenik još može vlastitim izborom na neki način sebi "odrediti cijenu" (iako to nema nikakvih pravnih učinaka već govori o stupnju samopoštovanja osobe koja je spremna na taj način odrediti sebi novčanu vrijednost), kada u prilježem cjeniku određuje visine novčanih naknada, krajnje je neprihvatljivo da takvu cijenu određuje i drugim ljudima.

Slijedom svega navedenog Objava nema nikakvo pravno i stvarno značenje za ovaj Sud, niti u odnosu na ovaj Sud može postati pravomoćna. U smislu čl. 118. Ustava RH sudbenu vlast obavljaju sudovi na temelju Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava, a okrivljenikova objava ne predstavlja važeći izvor prava. Slijedom svega navedenog okrivljenik ne može temeljem navoda koje je iznio u svojim podnescima otkloniti nadležnost ovog Suda. Isto tako je okrivljenik obavezan poštivati ostale propise i pravni poredak RH, pa time i odredbe Zakona o sigurnosti prometa na cestama i Zakona o osobnoj iskaznici. Nedvojbeno je da je okrivljenik upravljao vozilom i na taj način sudjelovao u prometu. Javni promet je aktivnost od opće društvenog značenja koja u sebi između ostalog sadrži i visok stupanj opasnosti, te nije moguće prepustiti bilo kojem pojedincu da sam određuje koja prometna pravila će ga obvezivati, a koja ne. U navedena pravila spada i obveza iz čl. 32. Zakona o sigurnosti prometa na cestama u smislu koje odredbe je svaki vozač dužan postupiti po znaku ili naredbi policijskog službenika. Također je svaka osoba dužna dati na uvid svoju osobnu iskaznicu na traženje ovlaštene službene osobe (čl. 15. Zakona o osobnoj iskaznici).

Odlučujući o prekršajima koji se okrivljeniku stavljaju na teret sudac je svoju odluku temeljio na iskazima saslušanih svjedoka. Policijski službenik Ramljak je iskazivao sigurno, precizno i okolnosno, saslušan je isti dan kada se događaj i odigrao, te se dobro sjećao cijele situacije, pa je njegov iskaz sudac ocijenio uvjerljivim i prihvatio kao točan i istinit. Sudac ne nalazi valjani razlog radi kojeg bi policijski službenik Ramljak lažno teretio okrivljenika kojeg uopće ne poznaje. Policijski službenik Luka Rom je došao na mjesto događaja naknadno kao rukovoditelj ekipe jer okrivljenik nije želio dati osobnu iskaznicu, niti uopće izaći iz vozila, navodeći da je cijela ta situacija trajala oko sat vremena. Svjedok Rom je iskazivao jasno i sigurno, njegov iskaz je logično povezan s iskazom svjedoka Ramljaka, pa ga je sudac prihvatio. Dodatno analizirajući okrivljenikov svjetonazor izražen pred ovim Sudom, upravo je logično takovo ponašanje okrivljenika, s obzirom i na stav izražen u Objavi o nepostojanju osobe, ne priznajući bilo kakvu aktivnost bilo koje osobe ili državnog tijela, ukoliko takvo postupanje nije u skladu s njegovom Objavom. Stoga sudac smatra nespornim da se okrivljenik nije zaustavio na znak policijskog službenika da se zaustavi, već je nastavio vožnju dalje. Okolnost da je zaustavio vozilo naknadno kada je policijski službenik krenuo za njim motociklom, ne može ga osloboditi odgovornosti. Isto tako je nesporno da je okrivljenik odbio policijskom službeniku predati na uvid svoju osobnu iskaznicu kada je isti to tražio. Time je u cijelosti ispunio zakonska bića prekršaja opisana u točki I i II izreke ove presude.

U odnosu na okrivljenikov zahtjev izražen u podnesku od 23.10.2014.g. da sudac ima u dogovorenom terminu ispravu koja dokazuje da je ovlašten za obavljanje sudačke službe pod mandatom entiteta Prekršajni sud u Zagrebu, valja napomenuti da na ročištu dana 27.10.2014.g. okrivljenik nije zatražio nikakvu službenu iskaznicu ili ispravu od suca, niti se dalje očitovao na to traženje iako nisu postojale nikakve prepreke da izvrši uvid u sudačku iskaznicu.

Prilikom odluke o adekvatnoj sankciji, sudac je uzeo u obzir sve okolnosti koje utječu na vrstu i mjeru kazne koju će primijeniti. Kao olakotno okrivljeniku je uzeta dosadašnja prekršajna nekažnjavanost, dok je kao otegotna cijenjena okrivljenikova upornost u odnosu na djelo iz točke II izreke, s obzirom da je okrivljenik očito uporno odbijao legitimirati se, zbog čega je čak na mjesto događaja morao pristupiti i rukovoditelj ekipe, a uzet je u obzir i okrivljenikov krajnje nekritički odnos prema njegovom ponašanju i očita odlučnost da i nadalje ustraje u potpunom nepriznavanju bilo kakvih postupaka od strane državnih tijela i službenih osoba, što u području kao što je promet može biti krajnje neodgovorno i opasno.

Sudac je okrivljeniku za djelo prekršaja pod točkom I i II utvrdio novčane kazne unutar zakonskih okvira za to djelo prekršaja, te potom izrekao ukupnu novčanu kaznu koja odgovara težini djela prekršaja, imovnom stanju, te stupnju njegove odgovornosti. Sudac smatra da su upravo ovakve sankcije primjerene značaju i težini počinjenog prekršaja, stupnju njegove odgovornosti i stupnju povrijeđenosti zaštićenog dobra, držeći da će se isključivo takvim sankcijama u cijelosti postići svrha prekršajnih sankcija, kako svrha specijalne, tako i generalne prevencije.

Uzimajući u obzir sve okolnosti događaja, te posebno činjenicu da je okrivljenik do sada prekršajno nekažnjavan radi prometnih prekršaja, sudac nije smatrao neophodnim primijeniti prema istom zaštitnu mjeru zabrane upravljanja motornim vozilima, držeći da će se svrha prekršajnih sankcija postići i izrečenom novčanom kaznom.

Što se tiče djela prekršaja iz čl. 17. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira (vrijeđanje i omalovažavanje policijskih službenika), sudac nalazi da je njegovo ponašanje prvenstveno i u cijelosti bilo usmjereno na to da otkloni bilo kakvu suradnju sa službenim osobama, te sa svrhom da na svaki način izbjegne predočavanje osobne iskaznice. Stoga sudac nalazi da u ovom slučaju nisu u ponašanju okrivljenika ispunjena zakonska obilježja prekršaja protiv javnog reda i mira, odnosno da se ne radi o posebnom dijelu prekršaja, držeći da je kažnjavanjem za djelo iz čl. 24. toč. 2. Zakona o osobnoj iskaznici u cijelosti iscrpljeno protupravno ponašanje okrivljenika u tom dijelu. Stoga je za navedeno djelo prekršaja okrivljenik oslobođen od optužbe.

Temeljem u izreci citiranih propisa, kako je okrivljenik proglašen krivim, obvezan je naknaditi trošak prekršajnog postupka u paušalnom iznosu, koji je odmjeren s obzirom na složenost i duljinu trajanja postupka, te njegovo imovno stanje.

U Zagrebu, 30. prosinac 2014. godine

Zapisničar
Mirjana Šupljika-Svetic, v.r.
Uputa o pravnom lijeku:

Sudac
Robert Završki, v.r.

Protiv presude dopuštena je žalba u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi Prekršajnom sudu u Zagrebu, Avenija Dubrovnik 8 u dva primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

Za točnost otpavka – ovlaštení službenik:
Mirjana Šupljika-Svetic